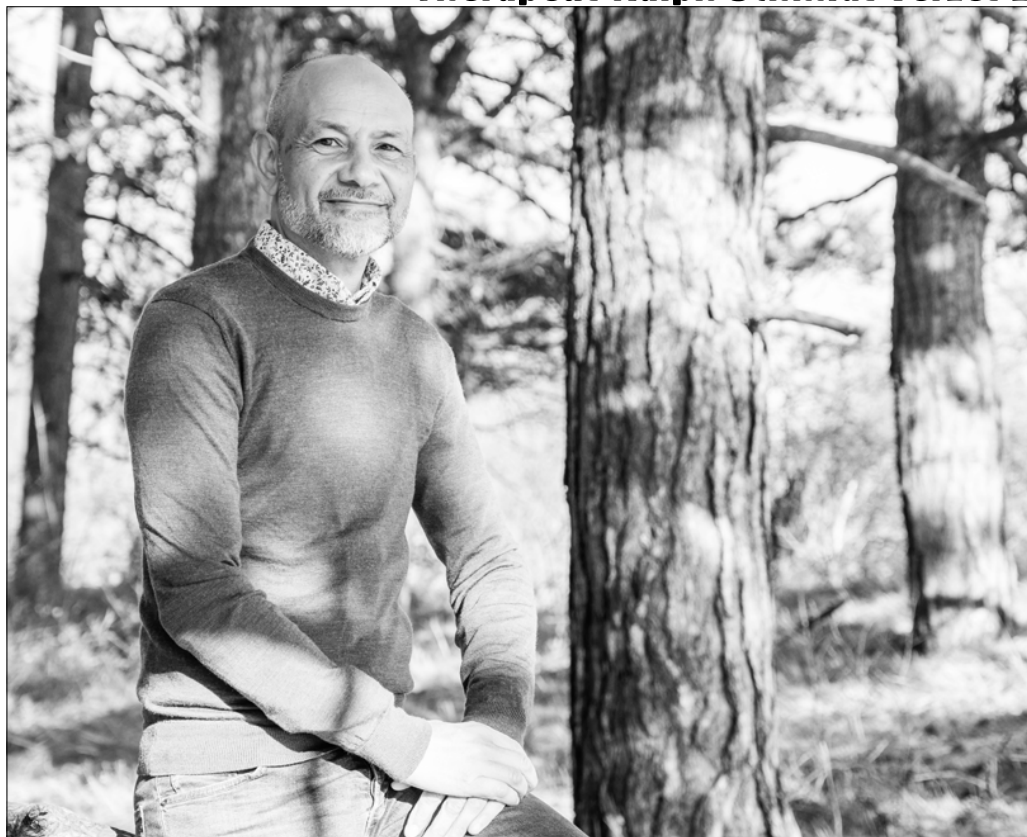

Therapeut Ralph Schmidt verzet zijn bakens

Ralph Smidt sinds 35 jaar verbonden aan Fysiotherapie Wijk aan Zee gaat de bakens verzetten. Hij verlaat de maatschap van Fysio Wijk aan Zee en gaat zich volledig toelagen op Cranio Sacraal therapie zowel in Wijk aan Zee als in een nieuwe praktijk in Castricum. Ook is hij bezig met een nieuwe opleiding om zijn kennis verder uit te breiden.

Waarom zet je deze stap?

Omdat ik me niet meer wil conformeren aan de zorgverzekeraars, die bijvoorbeeld dwingen om allerlei contracten te tekenen. Je kan dan denken: wat moet dat moet, maar het zijn niet allemaal verbeteringen. En omdat ik vrij wil zijn in datgene dat ik het liefste doe, vanuit de visie die ik heb en daar past Cranio bij. Uitsluitend fysiotherapie doen past niet meer binnen mijn visie. Dat is wel jaren zo geweest, er was ook heel veel liefde voor het vak. Die liefde heeft eigenlijk plaats gemaakt voor Cranio. Deze stap had ik tien jaar geleden nog niet kunnen doen.

Die energiebal wil eruit.

Ik doe helemaal geen fysio meer. In mijn optiek is dat beperkt. Fysiotherapie is eigenlijk een mechanisch denkmodel. Ik zie het wel echt als pleisters plakken. Je kan natuurlijk heel snel een pijnklacht verminderen, maar wat er werkelijk gebeurt dat is heel mooi omschreven door dokter Sarno (Hoogleraar revalidatiegeneeskunde in New York, red.). Die gaat er vanuit dat elke pijnklacht eigenlijk een emotionele klacht is. Dat kun je zien als een bal energie die ergens in je lijf zich nestelt. Dat kan bijvoorbeeld een schouderklacht zijn. Dus op het moment dat je eigenlijk

alleen fysiek aandacht besteedt aan die schouder, je doet klak klak lak, maakt hem los, vanaf dat moment voelt het wel heel lekker maar die energiebal die wil eruit. Dus daar doe je niks mee en die gaat ergens anders zitten. Die komt bijvoorbeeld in je blinde darm terecht. Dus iemand komt nooit meer bij die chiropractor nee die komt bij een specialist. De klacht kan verspringen en het overzicht is weg. Want het is eigenlijk hetzelfde probleem.

Een heleboel mensen in Wijk aan Zee weten nu wat Cranio kan betekenen.

In het begin was ik natuurlijk helemaal een vreemde eend met Cranio, dat was in 2005. Maar ik kreeg natuurlijk wel op een gegeven moment het vertrouwen van de dokters, die vertrouwden mij, ik mocht gewoon mijn ding doen, dat heeft er toe geleid dat een heleboel mensen in Wijk aan Zee nu weten wat Cranio kan betekenen. Inmiddels is er bijna in iedere stad wel een of meerdere Cranio praktijken. Je kunt er ook heel veel mee behandelen. Omdat je van daaruit ingang hebt tot het hele leven. Alles heeft raakvlakken met elkaar. Omdat je de mogelijkheid hebt om met mensen in gesprek te gaan, je hebt tijd, ik trek meestal een uur voor mensen uit. Alle tijd om alles de revue te laten passeren, te voelen en stil te staan bij dingen, dat is sowieso al uniek.

Luisteren.

Tijdens de opleiding tot Cranio-therapeut moet je ook heel veel aan jezelf werken. Veel naar jezelf kijken, je blinde vlekken, trauma's of je rugzak die we allemaal hebben, dan moet je wel weten wat er bij

jou speelt want je gaat contact maken met andere mensen. Er zijn twee opleidingen Uplegger in Doorn en je hebt een tweede stroming. Ik ben net met een nieuwe opleiding begonnen dat heet de bio-dynamische stroming. Ik luister meer dan dat ik praat, dat is ook mijn kracht. Sommige mensen hebben een gave dat ze dingen zien -beelden- dat heb ik absoluut niet. Maar ik weet als iemand mij iets vertelt, dan weet ik wat diegene bedoelt. Terwijl die het nog niet eens gezegd heeft, dus ik luister graag tussen de regels door. Net zoals ik graag naar muziek luister, luister ik ook graag naar stemmen, wat mensen vertellen.

Waar komt mijn klacht nou vandaan?

Ik ben bewegingsexpert, gericht op het lijf. En ik kom via het lijf eigenlijk ook op hele andere niveaus terecht bij mensen. Emotionele vlakken, spirituele vlakken ja. Heel breed. Iemand bijvoorbeeld die een depressie doorgemaakt heeft of scheidingsproblemen gehad heeft, die daarop fysieke klachten krijgt. bij zo'n persoon begin je wel ergens bij de klacht, maar uiteindelijk kom je ook bij waar zit nu de disbalans. Je maakt dingen ook voor mensen inzichtelijk. Dat is het mooiste wat er is. Als je mensen kunt helpen bij een zoektocht van waar komt mijn klacht nou vandaan? Waarom ben ik ziek, waarom heb ik pijn in mijn rug? Voorheen was dat: je komt bij een fysiotherapeut en die doet klik klak klik en ze kunnen weer een paar weken verder maar uiteindelijk verschuif je het probleem. En de oorzaak, ik durf het rustig zo te zeggen, is 99 % psychisch. Zelfs een valpartij kan te maken hebben met de geestelijke gesteldheid waarin iemand is.

Het lichaam liegt nooit.

Wat mooi is, ik ben spullen aan het opruimen in de praktijk. Ik huur straks alleen nog maar mijn kamertje, ik ben gewoon huurder straks. De spullen die ik in de andere ruimtes heb liggen ben ik dus aan het opruimen en ik kom daar een boekje tegen van Ted Troost. Hij was begin jaren 80 haptoneem, hij behandelde beroemde sportmensen zoals Marco van Basten en Ruud Gullit en hij heeft toen een boekje geschreven en dat boekje heb ik toen gekocht. En de titel was wel intrigerend die was: Het lichaam liegt nooit. En dat is zo treffend. Door eigenlijk die fysieke klacht die mensen hebben, of dat nou pijn in je rug is of hoofdpijn of nekpijn. Het leidt altijd naar een emotionele of psychische component. Het is een feilloos systeem, dat altijd waarneemt, constant observeert. Alleen het wordt vaak niet zo begrepen. Het wordt heel vaak weggeduwd, zeker ook met emoties. Dat willen we niet, terwijl dat je kompas is. Eigenlijk moet je blij zijn dat als je een klacht hebt, dat is eigenlijk een soort alarmbel, van ik moet even naar mezelf toe, wat is er aan de hand? En dat is mooi, in dat proces kan ik mensen wat ondersteunen. Ik kan ze niet genezen natuurlijk, maar doordat mensen op een gegeven moment die stilte nemen, die rust, om even te kijken wat gebeurt er nu eigenlijk, waarom gebeurt dit mij? Dat werkt helend.

Beginjaren in Wijk aan Zee.

Ik ben in 1987 in de praktijk bij Jan Rumping gaan werken. Toen ik klaar was met mijn fysiotherapie, dat was in 1986, was er in Nederland helemaal geen werk. Toen ben ik een jaar in Duitsland gaan werken in een Schwarzwald-kliniek. Maar de Duitse mentaliteit dat was niet mijn ding. Dus na een jaartje dacht ik nee dit is het niet. Toen kwam ik via een advertentie bij Jan Rumping terecht. Die had maar een part-time baan voor me. Toen werkte ik 20 uur bij Jan en ik werkte ook bij Aad Molenaar in de platenwinkel. Zo ben ik begonnen. Toen was er tussentijds nog iemand anders die de praktijk overnam. Maar uiteindelijk vroeg ik op een gegeven moment Jan Tewis die ik al vanaf de opleiding ken, want onze droom was om samen een praktijk op te zetten. Toen konden wij de praktijk overnemen, dat was in 1996.

Nieuwe praktijk: Helende Halte.

Ik kan niet meer bij de zorgverzekeraar zelf declareren, dat betekent als mensen bij mij komen, dan krijgen ze een factuurtje, ze rekenen bij mij af en gaan zelf de factuur bij de verzekering indienen en afhankelijk van hun verzekering krijgen zij een gedeelte daarvan terug. Ik blijf nog wel twee dagen in Wijk aan Zee werken, op de dinsdag en de vrijdag. En de andere dagen ben ik in Castricum. Ik heb daar een nieuwe ruimte. Daar moet ik natuurlijk helemaal opnieuw opbouwen in zekere zin, dus dat is ook wel spannend. Een website is in de maak. Het adres van de praktijk is: Stetweg 43A, Castricum, via mail ben ik te bereiken: ralph@helendehalte.nl, telefoon: 06-2525 8095.

Tekst: Jan Paul van der Meij/Foto: M.